

διοποίησατο τὴν λύσιν, καὶ ξύγγεαμα ἐξέδωκεν, ἐπιγράψας, Περὶ τῆς παρ' Ἀνακρέοντι λυγίναις σεφάναις, ὅπερ υῦν ἐν τῇ Ρώμῃ εὑρομεν παρὰ τῷ Ἀντιμοττύᾳ Δημητρίῳ. Athem. I 5, 4. p. 673. D.

29. Καὶ ἐπ' Ἀνακρέοντα δὲ τὸν Τῆιον πεντηκόντορον ἔτειλεν [ό]Ιππαρχος], ἵνα αὐτὸν πορεύσῃ ὡς αὐτόν. Aelianus V. H. 8, 2.

Vrsin. d. l. p. 147.

30. Καὶ Πολυκράτης Ἀνακρέοντος [ἀπήλαυσε]. Aelianus V. H. 12, 25.

Vrsin. d. l. p. 147.

31. Πολυκράτης ὁ Σάμιος ἐν Μάσαις ἦν, καὶ Ἀνακρέοντα ἐτίμα τὸν Τῆιον, καὶ διὰ σπεδῆς ἦγε, καὶ ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐκείναις μέλεσιν· ὃκι ἐπαίνῳ δὲ αὐτῷ τὴν τευφίν. Ἀνακρέων ἐπήνεσε Σμερδίην Θεομότερον, τὰ παιδιὰ Πολυκράτεις· εἰτα ἥσθη τὸ μειράκιον τῷ ἐπαίνῳ, καὶ τὸν Ἀνακρέοντα ἥσπάζετο σεμνῶς, εὗ μάλα ἐρῶντα τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ὃ τῷ σώματος· μὴ γάρ τις ἡμῖν διαβαλλέτω, πρὸς θεᾶν, τὸν ποιητὴν τὸν Τῆιον, μηδὲ ἀνόλασον εἶναι λεγέτω. Ἐγκλωπῆς δὲ Πολυκράτης, ὅτι τὸν Σμερδίην ἐτίμησε, καὶ ἐώρεται τὸν ποιητὴν ὑπὸ τῷ παιδὸς ἀντιφιλόμενον. Καὶ ἀπέκειτο τὸν παῖδα Πολυκράτης, ἐκεῖνον μὲν αἰσχύνων, οἰόμενος δὲ λυπεῖν Ἀνακρέοντα. Οἱ δὲ ὃ προσεποίησατο αἰτιᾶσθαι τὸν Πολυκράτην σωφρόνως, καὶ ἐγκρατῶς· μετίγαγε δὲ τὸ ἔγκλημα ἐπὶ τὸ μειράκιον, ἐν οἷς ἐπεκάλει τόλμαν αὐτῷ, καὶ ἀμαθίαν, ἐπλεσαμένῳ κατὰ τῶν ἑαυτῶν τειχῶν. Τὸ δὲ ἄσμα τὸ ἐπὶ τῷ πάθει τῆς κόμης Ἀνακρέων ἀσάτω· ἐμὸς γάρ αὐτὸς ἀμείνει ἀστεῖαι. Aelianus V. H. 9, 4.

Vrsin. d. l. p. 151. Vid. ad fragm. 42.

32. Τὰ ἐρωτικὰ [ἐπενόησεν] Ἀνακρέων Τῆιος. Clemens Alex. Strom. I. p. 308. C Colon.

33. Καὶ ὡς γέρων γέροντι γλῶσσαν ἱδίσην ἔχει· γάτως οἱ μὲν ἐρωτομανεῖς, καὶ μέθυσοι, τὰς Ἀλκαίς, καὶ Ἀνακρέον-